

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

Pacea Mea o așez acum peste sărbătoarea de aici, în Grădina Întâlnirii, loc iubit de Dumnezeu și de sfinți, și unde Eu stau la masă sfântă cu voi și cu sfinții Mei, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Ați vegheat cu pregătire pentru intrarea Mea cuvânt în cetate, a Mea și a cetelor cerești și îngerești, cu care stau acum deasupra, în sărbătoarea de azi, o, fiilor.

O, pace vouă de la ucenicul Meu sărbătorit azi, Ioan, Botezătorul Meu, și de la Verginica, trâmbița de la Pucioasa!

Am avut, fiilor, cu aproape o lună în urmă, am avut masă de cuvânt cu popor pregătit dar și nepregătit pentru masă cu meseni în haină de nuntă, o, și le-am împărțit cartea Mea cu Verginica și voiesc să-i trezesc pe mulți spre duhul duiosiei, duh care moaie inimi tari și întărește inimi slabe, că dor Îmi este să am masă sfântă cu cei de pe pământ, și e mare taină masa Mea cu poporul Meu mireasă, popor cu pregătire aparte, și cu care așez masă aparte, masă cu sfinții cerului la masă, căci Eu cu sfinții Mă port și vin și Mă așez cu voi la masă, o, dar ce veșmânt trebuie să ai ca să stai cu Domnul la masă?

Am pus la temelie cetății cuvântului Meu viața și pregătirea mereu a poporului care trage cu Mine și cu sfinții la masă, o, și nu este după meritul omului, ci după dragostea lui Dumnezeu trebuie înțeleasă grăirea cea dulce a Domnului cu poporul cel din urmă, că meritul Îl are Domnul să aibă un popor încălzit la sânul iubirii Sale, așa cum le-am spus Eu ucenicilor Mei acum două mii de ani: *«Iubiți-vă unul pe altul așa cum v-am iubit Eu!»*.

Se aud până la Noi sus nedumeriri întrebătoare: De ce așa dulce le vorbește Domnul? O, fiilor, e frumos cu Dumnezeu. Să te lași furat de o iubire nouă ca de o beție cu gust bun, așa este Hristos locuitor în om, sfințenie și iubire de sus pe pământ între om și Dumnezeu, și apoi plata, căci sufletul este veșnic ca și Dumnezeu și își ia plata pentru cele lucrate pe pământ, ori plata sfințeniei, ori plata păcatului, iar Eu, Domnul, am bucurii sau am un oftat lung, căci am dintre cei care au greșit mai mult, mai văzut, mai știut față de Dumnezeu și de frați, iar apoi nu le este rușine față de ceilalți pentru ceea ce au dovedit rău, o, și ce să mai aștept de la așa suflete decât să te miri de îndrăzneala lor, că Mă uit afară și văd cu durere pe cei ieșiți de lângă izvorul Meu de cuvânt, dând ei să uite de tot vremea lor lângă Mine și viața lor de ani mulți petrecuți cu grija de suflet, iar acum nu le mai este rușine nici de Dumnezeu nici de oameni când sunt văzuți cum se dezbracă de viață și de port de creștin pentru port lumesc și urât lui Dumnezeu și îngerilor lui Dumnezeu, o, și ce să fac, oare, cu această rușine de la nepăsarea de suflet și de Dumnezeu a celor știuți cândva cu viață de rai și ei lângă izvorul Meu de cuvânt?

Îmi spun durerea cu care Mă hrănesc cei care trag cu lumea și ca lumea, bucurându-l pe satana până la capăt pe cale, și iată, așa e pe pământ, e primejdie de cădere din Dumnezeu a celor ce nu veghează să nu cadă spre voia vrăjmașului Meu și al lor.

E primejdios, e mult prea primejdios să nu vrei să ți se spună adevărul cel despre tine în toată vremea pe pământ cât stai, și să trebuiască să fie spus doar apoi, când nu mai ai vremea înainte ca să-ți ai grijă de statul tău cu Dumnezeu pe pământ, și apoi în cer pe mai departe, și iată în ce fel este creștinul cel de azi, căruia nu i se poate spune adevărul despre statura lui pentru viața lui cu Dumnezeu pe pământ, și în cer apoi!

Am durere mare și multă de la mulți care M-au cunoscut și M-au avut prin cuvântul Meu din vremea aceasta și care-și lucrează numai loruși în toată vremea lor de pe pământ, dar nu și lui Dumnezeu, așa cum i-ar cere Domnul lucrare pentru El de folos unui creștin cu

credincioșie pentru Domnul său. Toate Mi se supun, numai omul nu, numai el, cel făcut de însăși mâna Mea, și Mă doare, și Mă doare de la el.

Vă învăț, fiilor rămași aproape cu Mine, vă învăț mereu, căci vai celor fără învățătură din cer peste ei! Și iată ce vă învăț în ziua aceasta sfântă și mângâioasă Mie pentru lucrul cel de azi, și vă învăț pentru lucrul cel lucrat cu mâna pe pământ. O, lucrați, fiilor, lucrul cu mâna aproape unii de alții ca să vă puteți dăruți tot timpul sfințenie unii altora, căci numai cei ce dăruiesc au, numai ei, numai cei ce-și strâng dăruind și primind, o, că e mai bine în dar să-L ai pe Domnul, nu să Ți-l faci singur.

Cu toții în stânga, cu toții în dreapta cu sfințenie în lucrul ce-l lucrați cu mâna, că altfel M-ar dura și M-ar dura lucrul mâinilor voastre, și am mai spus aceasta, și tot cu suspin, căci, vă spun și din cer și de pe pământ, numai lucrând așa puteți avea sfințenia de lucrare, căci pentru sfințenie trebuie veghe fără de odihnă, o, și fericite de cei ce Mă ascultă, că iată, cei ce nu M-au ascultat au fost răpiți de lângă Mine, chiar dacă am spus tuturor tot timpul: Nu stați în sfat cu femeie, căci femeia arde ca focul, arde de dor de păcat și îi dă omului foc și arde el în focul acesta și piere el de la Dumnezeu ca și Adam cel doborât de lângă Dumnezeu de femeia sa, că iată, femeia omoară sfinți, le taie capul de pe umeri, și avem pildă vie pe Ioan Botezătorul cu capul tăiat de femeia păcătoasă a regelui Irod, și n-a știut ea ce a făcut.

O, am spus mereu, dar omului nu i-a plăcut ca Dumnezeu, dar nici Eu nu pot cu omul cel fără Dumnezeu în el, fără sfințenie, și voi tot sorta până ce voi avea numai bob sfânt în poporul Meu, până atunci voi lucra și voi sorta, și vor suferi dispreț străjerii Mei și se va da vina pe ei ca și până acum, dar Eu, Domnul, îi voi întări pe ei într-o răbdare, căci am lopata în mână și-Mi curăț aria și sortez grâul de pleavă, precum este scris după ce Ioan Botezătorul M-a vestit pe Mine și lucrarea Mea de sortare între grâu și pleavă, iar Eu îndemn grâul să rămână grâu și să se lase îngrijit, că iată, omului care Mă alege pe Mine de viață îi trebuie uneori căderi ca să-și vadă față în față cu el însuși neputința și nevrednicia lui, căci omul nu caută îndeajuns să se ferească de căderi, nu are grijă îndeajuns de el însuși și de cei din jurul lui, o, și se hrănește cu iubire de sine cel ce are căderi, căci lepădarea de sine nu și-o poarte omul lucra singur nici după ce gustă din dragostea de Dumnezeu când îi iese în cale acest măreț prilej de milă din cer pentru el, că apoi și-o poate lua în cap, nerecunoscător cum este el din pricina neumilinței de duh, care îi vine doar după ce greșește și cade, ca apoi să se scoale, dacă mai vrea.

O, creștine fiule, dacă voiești să nu ai parte de căderi din har, iată ce te îndemn: Poartă-te frumos, frumos mereu cu celălalt, nu cu tine. O, să nu fii de partea ta în mintea și în fapta ta, și să fii de partea celuilalt, că e mai bine să înduri paguba decât să înduri rușinea care ți-o face satana când nu iubești, când nu poți să uiți de tine însuși pentru fratele tău.

Iată, n-au dus lipsă de educație cei ce s-au voit lângă Mine în vremea Mea cu Verginica pe pământ, și apoi în vremea ei cea din cer, când iată, curge învățătura, și de aceea poporul trebuie să se arate învățat de Dumnezeu prin viața sa, căci viața omului este cuprinsă între o dimineață și o seară, și apoi se odihnește până într-o altă dimineață, trezindu-se în altă țară, și de aceea îi trebuie educație din cer ca să înțeleagă el aceasta și să spună mereu cu adevărat: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu și nu sunt vrednic să intru sub acoperământul Tău, dar cuvântul Tău mă crește și îmi dă mers cu Tine pe cale”.

Eram puterea cuvântului rostit de gura Mea, o, și nu s-au putut împotrivi ucenicii Mei când i-am căutat pe câte unul pe câte doi și le-am spus la fiecare: «Vino după Mine!». Chiar dacă ar fi voit ei și ceea ce iubeau ei, Eu însă le-am făcut vad spre lucrarea lor cu Mine, despărțindu-i pe ei de cele pământești și trecătoare lucrări ale oamenilor ce-și lucrează doar lor pe pământ, lor și alor lor.

O, ce frumos i-am ales și i-am făcut pe ei, pe ucenicii Mei mărturisitorii Mei! Iar în ziua aceasta, fiilor unși, ridicăm la treapta apostoliei lucrătoare pe fiul cel pregătit de Mine pentru această treaptă, și am martori pe Ioan Botezătorul și pe trâmbița Mea Verginica, doi prooroci mari din cer, o, că mare este darul proorociei, fiilor! Și iată, așezăm întărituri peste biserica Mea cea mică, cu care am făcut început nou, înnoire, precum este scris să lucrez, o, că nu e ca în lume lucrul cel peste poporul cuvântului Meu, că nu poți tu, cel din lume care-ți faci turmă multă, nu poți să ai grijă de ea, că tu ești mic pentru așa de multe suflete ca să te îngrijești de mântuirea lor și să se păstreze ei creștini bisericii.

O, nu sunt acum mai mulți creștini decât cei de la începutul Meu cu ucenicii Mei, care-Mi păstoreau pe cei ce Mă alegeau de viață a lor atunci, iar cei de la început erau adevărați creștini, pe când aceștia de azi slujesc la doi domni, o, și nu așa sunt creștinii Mei. Nu au grijă de ei nimeni în biserica din lume, că nu poate un preot să poarte grijă în toată vremea de atât de multe suflete, căci părinții cu mulți copii nu izbutesc să-i crească frumos pe toți copiii lor, căci copiii nu dau ascultare părinților lor, și de aceea trebuie păstori, trebuie apostoli mulți și tot mai mulți, și trebuie grijă de turmă din loc în loc, din casă în casă, că lupii sunt la hotar de două mii de ani, de când Eu, Domnul, Mi-am zidit turmă sfântă ca s-o am a Mea.

Așadar, binecuvântare așez pe creștetul fiului iubitor peste care azi Îmi las harul ca să lucreze de pe pământ așa cum am Eu așezarea peste poporul cuvântului Meu. Ioan Botezătorul și trâmbița Mea Verginica sunt martori aici acum lângă unși Mei prin care lucrez de pe pământ, și binecuvântat să lucreze acest fiu cu nume mare peste el, și să poarte el rod sfânt, sprijinit de poporul Meu, căruia îi cer sfințenie și iar sfințenie, ascultare cu iubire și iar ascultare, iar cei ce nu ascultă nu sunt ei poporul Meu, iar dacă vor să fie, să asculte și ei. Amin.

Peste câteva zile Mă voi așeza iarăși cuvânt la masă cu voi, fiilor, și vom desluși iarăși taine și cuvinte și povețe și iar povețe, că asta Îmi este lucrarea, iar poporul Meu să aibă grijă să nu cadă, dar nici cădere să nu fie careva pentru cei din jurul lui, ci doar veghe pentru sfințenie să-și dea unii altora, că mai mare iubire nu este, iar iubirea fără sfințenie în cei ce o lucrează pe ea cu dulce și cu lepădare de sine fiecare pentru celălalt așa cum numai între creștini se poate găsi și lucra o astfel de iubire, nu este iubire, că nu oricum iubirea poate fi iubire.

Și oprim acum izvorul cuvântului și îl punem pe masă de hrană și îl punem pe cale să lucreze peste tot poporul care se alege al Meu cu ascultare și prin ascultare, iar astăzi binecuvântare și pace pun peste lucrul vostru de acum cu Dumnezeu la masă, o, fiilor.

Nu mai am un alt loc pe pământ ca să pot lucra ca și la voi. Pe pământ e ca pe pământ în biserici, nu e ca la voi, nu pot la ei ca și la voi, căci ei au dat de la ei duhul și harul proorociei, prin care toate se lucrează, și M-au dat de la ei și pe Mine, că bat la ușa lor și stau așteptând un cuvânt, dar bat zadarnic, că ei nu-Mi deschid, și le spun lor că rămân, rămân și bat, rămân și nu plec și bat și aștept, iar Cel ce așteaptă sunt Eu, Iisus Hristos, Eu, și Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

24-06/07-07-2023